

Тема 1. Система оподаткування та основні засади обліку і звітності в оподаткуванні

Питання до розгляду

- 1.1. Податкова система України та основні засади податкового законодавства України
- 1.2. Сутність, основні функції та елементи податків
- 1.3. Класифікація податків
- 1.4. Системи оподаткування суб'єктів підприємницької діяльності та їх порівняльна характеристика
- 1.5. Облік і звітність в оподаткуванні в системі бухгалтерського обліку
- 1.6. Загальний порядок сплати податків (зборів, обов'язкових платежів) та подання звітності за ними
- 1.7. Зміст обліку при адмініструванні податків та зборів підприємств України
- 1.8. Розвиток підприємницької діяльності та оподаткування при інтеграції економіки України та ЄС
- 1.9. Податкова система зарубіжних країн

1.1. Податкова система України та основні засади податкового законодавства України

Історичними передумовами виникнення в суспільстві податків були переважно, перехід від натурального господарства до грошового, зародження і формування інституту держави.

Сучасна форма податків є відносно новою, хоча основні елементи механізму оподаткування зародилися ще в давнину.

Середньовічний філософ Фома Аквінський називав податки «узаконеною формою грабежу» .

Першим в історії людства поняття податку розкрив Адам Сміт у роботі “Дослідження про природу і причини багатства народів” (1776р.), який написав: “Податок – це тягар, який накладається державою у формі закону, що передбачає і його розмір, і порядок сплати”.

У XIX ст. головним об'єктом оподаткування стає оборот. Відчутним виявився для громадян також податок на спадщину. Поширилися податки на операції та капітал.

Становлення системи оподаткування в Україні розпочалось 25 червня 1991 році прийняттям Закону України “Про систему оподаткування”.

Податкова система в кожній країні є основою економічної системи. Вона, з одного боку, забезпечує фінансову базу держави, а з іншого – виступає головним знаряддям реалізації державної економічної політики.

Податкова система кожної країни відображає її специфічні умови, такі як: рівень розвитку економіки, внутрішню та зовнішню політику країни, рівень розвитку соціальної сфери, традиції народу, географічне положення країни та інші фактори. Тому, форми оподаткування однієї країни відрізняються від іншої.

Система оподаткування – це нормативно визначені платники податків, їхні обов'язки та права, об'єкти оподаткування, види податків, зборів і платежів, а також порядок їх стягнення.

Жодна держава світу не може існувати без податкової системи, отже податки – це плата суспільства за цивілізацію.

З розвитком податкових відносин в Україні відбувались зміни **принципів побудови** та призначення системи оподаткування, які викладені в Податковому Кодексі України та передбачають:

- 1. загальність оподаткування** - кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені законодавством податки та збори, платником яких вона;
- 2. рівність усіх платників перед законом**, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу;
- 3. невідворотність настання визначеної законом відповідальності** у разі порушення податкового законодавства;
- 4. презумпція правомірності рішень платника податку** в разі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу;

5. фіскальна достатність - встановлення податків та зборів з урахуванням необхідності досягнення збалансованості витрат бюджету з його надходженнями;

6. соціальна справедливість - установлення податків та зборів відповідно до платоспроможності платників податків;

7. економічність оподаткування - установлення податків та зборів, обсяг надходжень від сплати яких до бюджету значно перевищує витрати на їх адміністрування;

8. нейтральність оподаткування - установлення податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платника податків;

9. стабільність - зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року;

10. рівномірність та зручність сплати - установлення строків сплати податків та зборів, виходячи із необхідності забезпечення своєчасного надходження коштів до бюджетів для здійснення витрат бюджету та зручності їх сплати платниками;

11. єдиний підхід до встановлення податків та зборів - визначення на законодавчому рівні усіх обов'язкових елементів податку.

1.2. Сутність, основні функції та елементи податків

Система оподаткування характеризується її елементами - суб'єкт, об'єкт оподаткування, податкова ставка, одиниця обкладання податком, джерело сплати, податкова пільга, порядок обчислення, податковий період, строк та порядок сплати, строк та порядок подання звітності.

Суб'єкти оподаткування – платники податків (фізичні чи юридичні особи), на яких законом покладено обов'язок сплачувати податки.

Об'єкт оподаткування – це доходи (прибуток), додана вартість продукції (робіт, послуг), вартість продукції (робіт, послуг), у т.ч. митна або її натуральні показники, спеціальне використання природних ресурсів, майно юридичних і фізичних осіб, інші об'єкти, визначені законодавством про оподаткування. Це предмет, який підлягає оподаткуванню.

База оподаткування - це фізичний, вартісний чи інший характерний вираз об'єкта оподаткування, до якого застосовується податкова ставка і який використовується для визначення розміру податкового зобов'язання.

Ставка податку – розмір податку з одиниці об'єкту оподаткування.

Порядок обчислення податку – обчислення суми податку здійснюється шляхом множення бази оподаткування на ставку податку із/без застосуванням відповідних коефіцієнтів. Специфічні ставки, фіксовані ставки та показники, встановлені Податковим Кодексом у вартісному вимірі, підлягають індексації в порядку, визначеному Податковим Кодексом.

Податковий період - податковим періодом визнається встановлений Податковим Кодексом період часу, з урахуванням якого відбувається обчислення та сплата окремих видів податків та зборів.

Строк та порядок сплати податку - строком сплати податків та зборів визнається період, що розпочинається з моменту виникнення податкового обов'язку платника податку із сплати конкретного виду податку і завершується останнім днем строку, протягом якого такий податок чи збір повинен бути сплачений у порядку, визначеному податковим законодавством. Податок чи збір, що не був сплачений у визначений строк, вважається не сплаченим своєчасно.

Строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Зобов'язання платника податків:

1. стати на облік у контролюючих органах в порядку, встановленому законодавством України;
2. вести в установленому порядку облік доходів і витрат, складати звітність, що стосується обчислення і сплати податків та зборів;
3. подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів;
4. сплачувати податки та збори в строки та у розмірах, встановлених цим Кодексом та законами з питань митної справи;
5. подавати на належним чином оформлену письмову вимогу контролюючих органів (у випадках, визначених законодавством) документи з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинні документи, реєстри бухгалтерського обліку, фінансову звітність, інші документи, пов'язані з обчисленням та сплатою податків та зборів. У письмовій вимозі обов'язково зазначаються конкретний перелік документів, які повинен надати платник податків, та підстави для їх надання;
6. подавати контролюючим органам інформацію, відомості про суми коштів, не сплачених до бюджету в зв'язку з отриманням податкових пільг (суми отриманих пільг) та напрями їх використання (щодо умовних податкових пільг - пільг, що надаються за умови використання коштів, вивільнених у суб'єкта господарювання внаслідок надання пільги, у визначеному державою порядку);
7. подавати контролюючим органам інформацію в порядку, у строки та в обсягах, встановлених податковим законодавством;
8. виконувати законні вимоги контролюючих органів щодо усунення виявлених порушень законів з питань оподаткування та митної справи і підписувати акти (довідки) про проведення перевірки;

9. не перешкоджати законній діяльності посадової особи контролюючого органу під час виконання нею службових обов'язків та виконувати законні вимоги такої посадової особи;

10. повідомляти контролюючим органам за місцем обліку такого платника про його ліквідацію або реорганізацію протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення (крім випадків, коли обов'язок здійснювати таке повідомлення покладено законом на орган державної реєстрації);

11. повідомляти контролюючі органи про зміну місцезнаходження юридичної особи та зміну місця проживання фізичної особи - підприємця;

12. забезпечувати збереження документів, пов'язаних з виконанням податкового обов'язку, протягом строків, установлених цим Кодексом;

13. допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом;

14. використовувати електронний кабінет для листування з контролюючими органами в електронній формі у разі подання звітності в електронній формі, а також після проходження електронної ідентифікації он-лайн в електронному кабінеті, крім платників податків, які відмовилися від використання електронного кабінету в порядку, встановленому цим Кодексом, та платників податків, які не визначили спосіб взаємодії із контролюючим органом;

15. забезпечувати надання посадовими (службовими) особами платника податку письмових пояснень на письмовий запит контролюючого органу з питань, що стосуються предмета перевірки, та їх документального підтвердження;

16. визначати, змінювати уповноважених осіб платника податків, які мають право користуватися електронним кабінетом, зокрема щодо підписання, подання, отримання ними документів та інформації через електронний кабінет, та визначати їхні повноваження.

У практиці оподаткування розрізняють **тверді, пропорційні, прогресивні і регресивні ставки податків.**

Тверді ставки встановлюються в абсолютній сумі на одиницю обкладання незалежно від розміру доходу (наприклад, за тонну нафти, за 1 куб. м газу).

Пропорційні - діють в однаковому відсотковому відношенні до об'єкта податку без врахування диференціації його величини.

Прогресивні ставки - середня ставка прогресивного податку підвищується у міру зростання доходу.

Регресивні ставки - середня ставка регресивного податку знижується у міру зростання доходу.

Існують такі підходи до встановлення податкових ставок: **універсальний** (для всіх платників встановлюється єдина податкова ставка); **диференційований** (для різних платників існують різні рівні ставок).

Поєднання в єдиній системі оподаткування різноманітних за об'єктами оподаткування і методами обчислення податків дозволяє державі реалізувати на практиці основні функції податків: фіскальну; регулюючу; розподільчу; стимулюючу; контрольну.

Фіскальна функція – є найважливішою, оскільки згідно з цією функцією податки виконують своє головне призначення – наповнення доходної частини бюджету, доходів держави для задоволення потреб суспільства. Основна ознака цієї функції – її стабільність, що дозволяє формувати надходження податків до бюджету на постійній, стабільній засаді.

Регулююча функція полягає у впливі податків на різні сторони діяльності платників податків. Її реалізація виявляється в наданні пільг з оподаткування окремим галузям та виробникам, враховуючи їх перспективи, діяльність, рівень прибутковості та інше.

Розподільча (Соціальна) функція – полягає у підтримці соціальної рівноваги через зменшення розбіжностей реальних доходів окремих платників податків. Наприклад, через непрямі податки створюються умови для перерозподілу коштів одних платників іншим (акцизи).

Стимулююча (стримуюча) функція створює орієнтири для розвитку або згортання виробництва, діяльності. Може бути пов'язана із застосуванням пільг, зміною об'єкта оподаткування, зменшенням бази оподаткування.

Контрольна функція забезпечує нагляд та контроль за своєчасністю, повнотою сплати податків платниками в Україні.

1.3. Класифікація податків

Класифікація – це розподілення множини об'єктів на підмножини на підставі їх схожості чи несхожості.

Типологія класифікацій залежить від:

- сфери їх застосування;
- предметної області;
- ступеня гармонізації;
- рівня розповсюдження тощо.

Жодна класифікація не є вичерпною, може доповнюватись та вдосконалюватись, оскільки можуть виникнути нові ознаки за якими можна здійснити класифікацію, нові групи та види податків.

Класифікація податків

Залежно від сфери використання податкових надходжень:

- 1) податки загального призначення (абстрактні) - податки, що використовуються на загальні цілі (без конкретизації).
- 2) цільові (спеціальні) – для фінансування конкретних заходів (ЕСН);
- 3) змішані - податки, що допускають як платника і юридичних, і фізичних осіб (податок з власників транспортних засобів, земельні податки і т. ін.).

За повнотою права використання податкових надходжень:

- 1) власні (закріплені) – податки, які повністю або частково закріплені як дохідне джерело конкретного бюджету (єдиний податок, податок на майно).
- 2) регулюючі – податки, які можуть надходити до різних бюджетів (екологічний податок, податок на прибуток підприємств).

За економічним змістом об'єкта оподаткування податки поділяються на:

- 1) Податки на доходи справляються з фізичних та юридичних осіб. Безпосередніми об'єктами оподаткування є заробітна плата та інші доходи громадян, прибуток або валовий дохід підприємств.
- 2) Податки на споживання сплачуються не при отриманні доходів, а при їх використанні.
- 3) Податки на майно встановлюються щодо рухомого чи нерухомого майна.
- 4) Податки ресурсного або рентного характеру

Залежно від рівня державних структур, які встановлюють податки, вони поділяються:

1) Загальнодержавні податки установлюють вищі органи влади, їх стягнення є обов'язковим на всій території країни незалежно від того, до якого бюджету (центрального чи місцевого) вони зараховуються.

2) Місцеві податки установлюються місцевими радами народних депутатів, їхня особливість полягає в тому, що на відміну від інших податків, чинним законодавством визначаються тільки види місцевих податків і зборів, їх граничні розміри, платників та порядок обчислення. Конкретні ж види податків для кожної місцевості, їхні ставки, порядок сплати встановлюють і визначають органи місцевого самоврядування відповідно до переліку і в межах установлених граничних розмірів.

За способом встановлення податкових зобов'язань:

1) розкладні (розкладкові) податки, які визначаються як розподілення загальної суми податку на певну кількість платників (подушні податки). Такі податки широко використовувались на ранній стадії розвитку оподаткування. В теперішній час розкладні податки використовуються рідко, в основному в місцевому оподаткуванні;

2) окладні (квотарні, дольові, кількісні) податки, які справляються за певними ставками від чітко визначеного об'єкту оподаткування та прямо або опосередковано враховують майновий стан платника податку.

Залежно від форми оподаткування податки поділяються на:

- 1) прямі - податки, які стягуються безпосередньо із прибутку або майна платника податків (податок на прибуток, на майно, податок на доходи фізичних осіб);
- 2) непрямі - податки, які включаються в ціну товару у вигляді певної надбавки; ці податки оплачують споживачі товарів, і вносяться в бюджет продавцями товарів, які виступають посередниками між державою й фактичними платниками податків (ПДВ, акцизний податок, мито).

За періодичністю нарахування та сплати:

- 1) регулярні податки – це податки, які стягуються з певною періодичністю в плинні всього часу володіння майна або заняття платником яким-небудь видом діяльності, тобто часу існування об'єкта обкладання.
- 2) разові податки – сплата разових податків пов'язана з певними подіями (наприклад, податок на майно).

За методом встановлення:

- 1) регресивні ті, які передбачають зменшення податкової ставки із зростанням бази оподаткування.
- 2) прогресивні ті, що передбачають збільшення податкових ставок із зростанням бази оподаткування.
- 3) пропорційні - коли розмір податкової ставки залишається незмінним незалежно від розміру бази оподаткування.
- 4) тверді ставки, які встановлюються в абсолютній сумі в розрахунку на одного платника податку.
- 5) кратні ті, які встановлюються у величині, кратній певному показнику – неоподаткованому мінімуму доходів громадян, мінімальній заробітній платі, прожитковому мінімуму тощо.

1.4. Системи оподаткування суб'єктів підприємницької діяльності та їх порівняльна характеристика

Види податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України

Загальнодержавні податки та збори	Місцеві податки
податок на прибуток підприємств;	До місцевих податків належать:
податок на доходи фізичних осіб;	податок на майно;
податок на додану вартість;	єдиний податок.
акцизний податок;	До місцевих зборів належать:
екологічний податок;	збір за місця для паркування транспортних засобів;
рентна плата;	туристичний збір.
МИТО	

Сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів, що справляються в установленому Податковим кодексом порядку, становить податкову систему України.

Суб'єкти господарювання у своїй діяльності можуть застосовувати дві системи оподаткування – загальну й спрощену.

Усі платники податків, які є юридичними особами, за умовчанням перебувають на загальній системі оподаткування (за умови, що вони не обрали спрощену систему зі сплатою ЄП у третій групі і не були зареєстровані органом ДФС такими платниками).

Загальна система оподаткування передбачає, що підприємство є платником: податку на прибуток; інших податків, установлених Податковим кодексом (далі – ПК), зокрема земельного податку, податку на майно, рентної плати тощо, за умови, що підприємство має об'єкт обкладення такими податками.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності - особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, на сплату єдиного податку та з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності

Причому, фізичні особи можуть на спрощеній системі оподаткування застосовувати три групи (1–3) або перебувати на загальній системі оподаткування. Юридичні особи можуть обирати між загальною системою оподаткування та спрощеною (3 група).

Сільськогосподарські товаровиробники, як юридичні, так і фізичні особи платниками можуть бути платниками ЄП четвертої групи .

**Порівняльна характеристику систем оподаткування
можлива за такими критеріями, як:**

- обмеження за обсягом виручки та кількістю працівників;
- обмеження за видами діяльності;
- порядок реєстрації платником податку;
- ставки податку;
- порядок сплати податку;
- порядок подання звітності;
- облік доходів та витрат;
- порядок застосування реєстраторів розрахункових операцій (РРО);
- реєстрація платником ПДВ;
- сплата єдиного внеску.

Критерій порівняння	Спрощена система оподаткування	Загальна система оподаткування
База розрахунку податку	Дохід (або фіксований щомісячний платіж)	Прибуто (для фізосіб: чистий оподатковуваний дохід)
Реєстрація платником ПДВ	Можливо тільки на 3 та 4 групах	У загальному порядку (якщо обсяг операцій більше 1 млн грн)
Сплата земельного податку	Ні	Так
РРО	Не використовує 1 група. Є послаблення для 2-3 груп	У загальному порядку
Бартерні операції, вексельні розрахунки, взаємозалік	Ні	Так

Обмеження за обсягом виручки й кількістю працівників

Система оподаткування	Обмеження за обсягом виручки й кількістю працівників
Загальна система	Немає обмежень
Єдиний податок перша група	Обсяг доходу протягом року не повинен перевищувати 1 185 700 грн (або 167 мін. зп.). Можна працювати тільки самостійно без найманих працівників.
Єдиний податок друга група	Обсяг доходу протягом року не повинен перевищувати 5 921 400 грн (або 834 мін. зп.). У трудових відносинах із підприємцем одночасно може перебувати не більше ніж 10 осіб.
Єдиний податок третя група	Обсяг доходу протягом року не повинен перевищувати 8 285 700 грн (або 1167 мін. зп.). Немає обмежень за кількістю працівни.

Обмеження за видами діяльності

Система оподаткування	Обмеження за видами діяльності
Загальна система	Немає спеціальних обмежень (види діяльності, які заборонено провадити підприємцям, перераховані в ст. 4 Закону "Про підприємництво").
Єдиний податок перша група	Мають право тільки торгувати товарами в роздріб на ринку й надавати побутові послуги населенню за затвердженим переліком побутових послуг.
Єдиний податок друга група	Мають право надавати послуги (зокрема й побутові) платникам єдиного податку та/або населенню, а також здійснювати виробництво, продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства. Заборонено надавати посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна, а також провадити діяльність із виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів із дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння.
Єдиний податок третя група	Спеціальних обмежень за видами діяльності немає.

Види діяльності, які не можна провадити на умовах сплати єдиного податку в жодній із груп:

- виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу ПММ в ємностях до 20 л, пива й столових вин);
- видобуток, виробництво, реалізація дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, зокрема органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів із дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);
- видобуток, реалізація корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;
- діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності страховими агентами, сюрвеєрами, аварійними комісарами та аджастерами;
- діяльність з управління підприємствами;
- надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);
- діяльність із продажу предметів мистецтва та антикваріату, з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, колекціонування або антикваріату;
- діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;
- технічні випробування та дослідження (гр. 74.3 КВЕД ДК 009: 2005);
- діяльність у сфері аудиту;
- надання в оренду земельних ділянок загальною площею понад 0,2 гектара, житлових приміщень та/або їхніх частин загальною площею понад 100 кв. м, нежитлових приміщень (споруд, будівель) та/або їхніх частин загальною площею понад 300 кв. м;
- діяльність страхових (перестрахових) брокерів;
- діяльність з організації та проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);
- обмін валют.

Не зможуть бути єдинниками нерезиденти України.

Порядок реєстрації платником податків

Система оподаткування	Порядок реєстрації платником податків
Загальна система	<p>Орган ДФС самостійно здійснює взяття на облік підприємця не пізніше ніж наступного робочого дня від дня отримання відомостей від держреєстратора. Якщо підприємець не подав заяви про застосування спрощеної системи оподаткування, він автоматично вважається таким, що працює за загальною системою оподаткування. До часу, коли буде отримано дохід від підприємницької діяльності, потрібно зареєструвати в податковій інспекції Книгу обліку доходів і витрат, у якій буде вестися облік результатів господарської діяльності.</p>
Єдиний податок перша й друга група	<p>Якщо підприємець бажає відразу після держреєстрації працювати за спрощеною системою, він може подати заяву про застосування спрощеної системи оподаткування першої (другої) групи безпосередньо держреєстраторові під час реєстрації підприємцем. Якщо він цього не зробив, то в місяці держреєстрації треба подати таку заяву до органу ДФС. Новостворений підприємець вважатиметься платником єдиного податку з 1-го числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулася держреєстрація. Підприємець, який бажає перейти на єдиний податок із загальної системи оподаткування, повинен подати заяву до органу ДФС не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку кварталу. Такий перехід можна здійснювати тільки один раз протягом календарного року. За бажанням зареєстрований єдинник може безкоштовно й безумовно отримати в податковій інспекції витяг із реєстру платників єдиного податку.</p>

Єдиний
податок
група

третя

Якщо підприємець бажає відразу після держреєстрації працювати за спрощеною системою, він може подати заяву про застосування спрощеної системи оподаткування третьої групи безпосередньо держреєстраторові під час реєстрації підприємцем. Якщо він цього не зробив, потрібно протягом 10 днів після реєстрації подати заяву до органу ДФС. Він вважатиметься платником єдиного податку від дня його держреєстрації. Підприємці, які бажають перейти на єдиний податок з інших систем оподаткування, повинні подати заяву до органу державної податкової служби не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку кварталу. За бажанням зареєстрований єдинник може безкоштовно й безумовно отримати в податковій інспекції витяг із Реєстру платників єдиного податку, подавши запит до податкової служби.

Ставки податку

Система оподаткування	Ставки податку
Загальна система	<p>З чистого доходу підприємець сплачує податок на доходи за ставкою 18% та військовий збір за ставкою 1,5%.</p> <p>Чистий дохід визначається як різниця між валовим доходом (виручкою) та витратами, безпосередньо пов'язаними з його отриманням.</p> <p>Витрати обліковуються на підставі первинних документів. Перелік витрат визначено ст. 177 ПКУ.</p>
Єдиний податок перша група	<p>Ставки єдиного податку встановлюються місцевими радами залежно від виду господарської діяльності в межах до 10% прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня звітного року з розрахунку на місяць. Якщо підприємець здійснює кілька видів діяльності, податок сплачується за більшою ставкою.</p> <p>У 2024 році: 10% від 3028 грн (прожитковий мінімум).</p> <p>Передбачено ще одну ставку в розмірі 15% отриманого доходу. Вона застосовується до таких доходів:</p> <ul style="list-style-type: none">– суми перевищення обсягу доходу 1 185 тис. грн;– доходу, отриманого від не зазначеної в реєстрі виду діяльності або забороненого виду діяльності;– доходу, отриманого із застосуванням негрошових форм розрахунку. <p>Доходи, отримані на умовах роботи за єдиним податком, не включаються до складу загального річного оподаткованого доходу фізичної особи.</p>

Єдиний податок
друга група

Ставки єдиного податку встановлюються місцевими радами залежно від виду господарської діяльності в межах до 20% мінімальної заробітної плати з розрахунку на місяць, установлені на 1 січня звітного року. Доплат податку за працівників не передбачено.

Якщо підприємець здійснює кілька видів діяльності, податок сплачується за більшою ставкою.

У 2024 році: 20% від 7100 грн (мінімальна заробітня плата).

Передбачено ще одну ставку в розмірі 15% отриманого доходу. Вона застосовується до таких доходів:

- суми перевищення обсягу доходу 5 921 тис. грн;
- доходу, отриманого від не зазначеного в реєстрі виду діяльності або забороненого виду діяльності;
- доходу, отриманого із застосуванням негрошових форм розрахунку.

Єдиний податок
третя група

Можна застосовувати одну з двох ставок єдиного податку, які обчислюються у відсотках від доходу:

- 3% та сплата ПДВ відповідно до норм р. V НК;
- 5% – якщо підприємець не є платником ПДВ.

Передбачено ще одну ставку в розмірі 15% отриманого доходу. Вона застосовується до таких доходів:

- суми перевищення обсягу доходу 8 285 тис. грн;
- доходу, отриманого від забороненого виду діяльності;
- доходу, отриманого із застосуванням негрошових форм розрахунку.

Порядок сплати податку

Система оподаткування	Порядок сплати податку
Загальна система	<p>Податок сплачується авансом. Авансові платежі з податку на доходи розраховуються підприємцем самостійно за фактичними даними, зазначеними в Книзі обліку доходів і витрат за кожен квартал. До бюджету вони сплачуються до 20 квітня, до 20 липня й до 20 жовтня. За четвертий квартал авансовий платіж не сплачується. Якщо за результатами якогось кварталу доходу немає, авансовий платіж теж не сплачується.</p> <p>Остаточний розрахунок податку здійснюється на підставі даних річної декларації, з урахуванням внесених авансових платежів</p>
Єдиний податок перша й друга група	Єдиний податок сплачується щомісяця авансом не пізніше 20-го числа поточного місяця.
Єдиний податок третя група	Єдиний податок сплачується протягом 50 календарних днів після закінчення звітного періоду.

Порядок подання звітності

Система оподаткування	Порядок сплати податку
Загальна система	Декларація про доходи подається раз на рік не пізніше ніж 1 травня наступного року. Новостворені підприємці та ті, що перейшли зі спрощеної системи, звітують за результатами роботи в першому кварталі, потім – раз на рік.
Єдиний податок перша й друга група	Податкова декларація подається один раз на рік протягом 60 календарних днів після закінчення звітного року.
Єдиний податок третя група	Податкова декларація подається щокварталу протягом 40 календарних днів після закінчення звітного періоду.

Облік доходів та витрат

Система оподаткування	Порядок сплати податку
Загальна система	Облік ведеться в Книзі обліку доходів і витрат, форму якої затверджено наказом Міндоходів від 16.09.2013 р. № 481.
Єдиний податок перша й друга група	Облік ведеться в Книзі обліку доходів, форму якої затверджено наказом Мінфіну України від 19.06.2015 р. № 579.
Єдиний податок третя група	Підприємці на 5%-вій ставці ведуть облік лише доходів у Книзі обліку доходів, форму якої затверджено наказом Мінфіну України від 19.06.2015 р. № 579. Підприємці на 3%-вій ставці, ведуть облік і доходів, і витрат. Форму Книги обліку доходів і витрат затверджено наказом Мінфіну України від 19.06.2015 р. № 579.

Використання РРО під час здійснення готівкових розрахунків

Система оподаткування	Порядок сплати податку
Загальна система	Підприємець зобов'язаний використовувати РРО (або розрахункові квитанції у випадках, дозволених чинним законодавством).
Єдиний податок перша група	Звільнені від застосування РРО, крім реалізації технічно складних побутових товарів, які підлягають гарантійному ремонту.
Єдиний податок друга й третя група	Застосування РРО є обов'язковим для таких суб'єктів господарювання.

Реєстрація платником ПДВ

Система оподаткування	Порядок сплати податку
Загальна система	У разі досягнення обсягу оподатковуваних операцій 1 млн грн за останні 12 календарних місяців підприємець зобов'язаний зареєструватися платником ПДВ.
Єдиний податок перша й друга група	Не є платниками ПДВ. Однак при ввезенні імпортного товару в Україну сплачують ПДВ на загальних підставах.
Єдиний податок третя група	Підприємці за ставкою 3% є платниками ПДВ. Підприємці, які застосовують ставку єдиного податку 5%, можуть добровільно зареєструватися платниками ПДВ і перейти на сплату єдиного податку за ставкою 3%.

Сплата єдиного соціального внеску

Система оподаткування	Порядок сплати податку
Загальна система	<p>Підприємці нараховують єдиний внесок на чистий дохід за ставкою 22%.</p> <p>При цьому розмір ЄСВ не може бути меншим від мінімального внеску, який розраховується як добуток мінімальної зарплати в поточному місяці й ставки єдиного внеску (22%).</p> <p>Максимальна величина доходу, на яку нараховується ЄСВ, становить 15 розмірів мінімальної заробітної плати</p> <p>З 2018 року внески сплачується щокварталу до 20-го числа місяця, що настає за кварталом</p>
Єдиний податок перша, друга й третя група	<p>Суму єдиного внеску підприємці визначають самостійно, але не менше ніж мінімальний внесок, який розраховується як добуток мінімальної зарплати в поточному місяці й ставки єдиного внеску (22%).</p> <p>Єдиний внесок сплачується щокварталу до 20-го числа місяця, що настає за кварталом.</p>

Від сплати ЄСВ та звіту про нього звільнено підприємців (незалежно від системи оподаткування), які є пенсіонерами за віком або особами з інвалідністю.

- В цілому спрощена система більш вигідна, коли: бізнес є високоприбутковим, тобто підприємець має низькі витрати.
- У такому випадку сплачується менше податку, ніж на загальній системі;
- Виручка за рік порівняно невелика; підприємство користується земельними ділянками (є звільнення від плати за землю);
- Основні споживачі послуг підприємства теж перебувають на спрощеній системі або це населення (це більше стосується 1-2 груп єдиного податку).
- У такому разі може бути й непотрібною реєстрація платником ПДВ;
- Влаштовують обмеження по кількості працюючих (1-2 група) та обсягах доходу;
- Немає потреби у здійсненні бартерних розрахунків.

1.5. Облік і звітність в оподаткуванні в системі бухгалтерського обліку

Встановлення головних компонентів податків (формування об'єктів та бази оподаткування, сплата податку, подання звітності про обчислення і сплату податку), відображення зобовязань підприємства за податками, відображення штрафних (фінансових) санкцій тощо ґрунтується на веденні бухгалтерського обліку та складанні фінансової звітності на підприємстві. Всі податкові декларації, розрахунки, звіти крім керівника підписує головний бухгалтер, який несе відповідальність за достовірність інформації як у фінансової, так й у податкової звітності.

Під обліком у системі оподаткування слід розуміти підсистему бухгалтерського обліку, яка забезпечує відповідно до чинного податкового законодавства документування, групування облікової інформації для визначення за встановленими правилами об'єктів і бази оподаткування податків і зборів, їх алгоритмів нарахування, розрахунків і сплати до бюджетів на підприємстві та складання податкової звітності.

Облік у системі оподаткування ведеться з метою формування своєчасної, повної й достовірної інформації про здійснені господарські операції платником податків протягом звітного податкового періоду з метою оподаткування, а також забезпечення користувачів інформацією для контролю за правильністю нарахування, повнотою і своєчасністю перерахування податків і зборів до відповідних бюджетів. Тобто призначенням такої системи обліку є забезпечення збору, реєстрації, групування, обробки інформації за податками і зборами відповідно до вимог податкового законодавства для складання податкової звітності й фінансового управління розрахунками з бюджетами. З появою потреби в новому виді податкової інформації¹, основним зовнішнім користувачем якої є органи державної податкової служби, завдання і функції обліку як системи узагальнення даних про діяльність суб'єкта господарювання, його фінансовомайновий стан і фінансові результати значно розширилися, доповнилися й ускладнилися.

Податкові розрахунки і податкова звітність є важливою складовою документообігу підприємства і важливим об'єктом графіка документообігу. Тим більше, що платник податків зобов'язаний за кожний звітний період подавати податкові декларації про кожен окремий податок, платником якого він є, незалежно від того, чи вів такий платник податку господарську діяльність у звітному періоді.

Основне призначення обліку для цілей оподаткування – забезпечення виконання платником свого конституційного і податкового обов'язку зі сплати податків і зборів, групування необхідної інформації за даними бухгалтерського обліку в податкових реєстрах, відомостях, журналах, податкових деклараціях із податку на додану вартість і податку на прибуток підприємства, складання податкових розрахунків, звітів за іншими податками, зборами до державного та місцевих бюджетів.

Структура нормативно-правового регулювання обліку і звітності в оподаткуванні підприємств в Україні.

Перший рівень	Закони України з питань оподаткування і господарської діяльності (ПКУ та інші кодекси України)
Другий рівень	Укази Президента України, Постанови КМУ, які регулюють податкові відносини в Україні
Третій рівень	Накази МФУ, ДФС, ДКСУ
Четвертий рівень	Податкові роз'яснення, інструкції, методичні рекомендації з організації й методики ведення обліку і звітності в оподаткуванні
П'ятий рівень	Накази (розпорядження) підприємства (організації), в тому числі про облікову і податкову політику підприємства, положення про порядок організації ведення обліку й складання податкової звітності, тощо

1.6. Загальний порядок сплати податків (зборів, обов'язкових платежів) та подання звітності за ними

Податок на прибуток

Платник податку: юридичні і фізичні особи – платники ПДВ.

База та об'єкт оподаткування: платник податку зобов'язаний зареєструвати податкову накладну в Єдиному реєстрі податкових накладних протягом 15 днів (до 180 днів із штрафними санкціями). Для операцій, що оподатковуються, і операцій, звільнених від оподаткування, складаються окремі податкові накладні. Звітним (податковим) періодом є один календарний місяць, а у окремих випадках, особливо визначених Податковим Кодексом, календарний квартал.

До декларації вносяться дані податкового обліку платника окремо за кожний звітний (податковий) період без наростаючого підсумку.

Декларація подається до органу державної податкової служби, в якому перебуває на обліку платник податку засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством. Усі показники у податковій звітності проставляються у гривнях без копійок з відповідним округленням за загальноновстановленими правилами.

Термін подання: 1) якщо звітний (податковий) період дорівнює календарному місяцю, декларація подається до контролюючого органу, в якому перебуває на обліку платник податку, протягом 20 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця;

2) якщо звітний (податковий) період дорівнює календарному кварталу, декларація подається до контролюючого органу, в якому перебуває на обліку платник податків, протягом 40 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу.

Термін сплати: платник податку зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого для подання податкової декларації.

Податок на прибуток

Платник податку: юридичні особи-платники податку на прибуток.

База та об'єкт оподаткування: прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу.

Термін подання та сплати: звітними періодами для податку на прибуток є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік.

При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком. Подання декларації за відповідні звітні періоди: квартал, півріччя, три квартали та рік здійснюється протягом 40 календарних днів, що настають за останнім днем звітного податкового кварталу; Річна декларація з податку на прибуток має подаватися протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року.

Платники податку на прибуток подають податковому органу разом з декларацією:

- **квартальну фінансову звітність** (крім підприємств, що відповідно до Господарського кодексу України належать до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва);
- **річну фінансову звітність.**

Платники податку на прибуток, які є суб'єктами малого підприємництва, у тому числі суб'єктами мікропідприємництва, при поданні квартальної декларації з податку на прибуток не повинні подавати до податкового органу квартальну фінзвітність.

Податок на доходи фізичних осіб

Платники:

- фізична особа - резидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи;
- фізична особа - нерезидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні;
- податковий агент.

Не є платником податку нерезидент, який отримує доходи з джерелом їх походження з території України і має дипломатичні привілеї та імунітет, встановлені на умовах взаємності міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, щодо доходів, одержуваних ним безпосередньо від здійснення такої дипломатичної чи прирівняної до неї таким міжнародним договором іншої діяльності.

Об'єкт оподаткування: загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід; доходи з джерела їх походження в Україні, які остаточно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надання); іноземні доходи - доходи (прибуток), отримані з джерел за межами України.

Об'єктом оподаткування нерезидента є: загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід з джерела його походження в Україні; доходи з джерела їх походження в Україні, які остаточно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надання).

База оподаткування: загальний оподатковуваний дохід - будь-який дохід, який підлягає оподаткуванню, нарахований (виплачений, наданий) на користь платника податку протягом звітного податкового періоду.

Ставка: становить 18 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2-167.5 ПКУ) у тому числі, але не виключно у формі: заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами. У певних випадках визначених ПКУ ставка податку може становити 0 та 5%.

Нарахування податку: оподаткування доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податку податковим агентом. Податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку. Податок сплачується (перераховується) до відповідного бюджету під час виплати оподатковуваного доходу єдиним платіжним документом. Банки, небанківські надавачі платіжних послуг приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання платіжної інструкції на перерахування цього податку до відповідного бюджету або платіжної інструкції на зарахування коштів у сумі цього податку на єдиний рахунок.

Акцизний податок

Платник податку: це непрямий податок на споживання підакцизних товарів (продукції), що включається до ціни таких товарів (продукції); **Об'єкт:** реалізація підакцизних товарів (продукції), тобто будь-які операції на митній території України, що передбачають відвантаження підакцизних товарів згідно з договорами купівлі-продажу; реалізація (передача) підакцизних товарів з метою власного споживання, промислової переробки, здійснення внесків до статутного капіталу, а також своїм працівникам; ввезення підакцизних товарів на митну територію України; реалізація конфіскованих підакцизних товарів, підакцизних товарів визнаних безхазяйними, чи за якими не звернувся власник до кінця строку зберігання, підакцизних товарів, що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходять у власність держави; обсяги та вартість втрачених підакцизних товарів із вини платника податку.

База оподаткування: залежить від виду застосовуваної ставки акцизного податку. Передбачено три види податкових ставок: адвалорні, специфічні, адвалорні та специфічні одночасно (змішані).

Термін подання: щомісяця не пізніше 20 числа наступного періоду.

Термін сплати: - для виробників підакцизних товарів на митній території України - протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку для подання податкової декларації за місяць;

- для алкогольних напоїв, при виробництві яких використовується спирт етиловий неденатурований — при придбанні марок акцизного податку;
- для власників продукції, виробленої з давальницької сировини — не пізніше дати відвантаження готової продукції;
- для імпортованих підакцизних товарів (крім маркованої продукції) - до або в день подання митної декларації;
- для імпортерів маркованої підакцизної продукції - при придбанні марок акцизного податку з доплатою на день подання митної декларації.

Визначення дати виникнення податкових зобов'язань наближено до вимог бухгалтерського обліку та залежить від виду операцій, що здійснюються з підакцизними товарами:

- щодо підакцизних товарів, вироблених на митній території України — дата їх реалізації виробником;
- щодо зіпсованого, знищеного, втраченого підакцизного товару — дата складання відповідного акта;
- у разі ввезення підакцизних товарів на митну територію України — дата подання митної декларації або дата нарахування податкового зобов'язання митним органом;
- при передачі підакцизних товарів, вироблених з давальницької сировини — дата їх відвантаження виробником замовнику або за його дорученням іншій особі;
- при використанні підакцизних товарів (продукції) для власних виробничих потреб — дата їх передачі для такого використання.

Екологічний податок

База оподаткування: обсяги та види забруднюючих речовин, які: викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами; скидаються безпосередньо у водні об'єкти; розміщуються у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах протягом звітного кварталу, крім обсягів та видів (класів) окремих відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах) суб'єктів господарювання, які мають ліцензію на збирання і заготівлю окремих видів відходів як вторинної сировини і провадять статутну діяльність із збирання і заготівлі таких відходів; обсяги та види палива, у тому числі виробленого з давальницької сировини, реалізованого або ввезеного на митну територію України податковими агентами, обсяги та категорія радіоактивних відходів, що утворюються внаслідок діяльності суб'єктів господарювання та/або тимчасово зберігаються їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк; обсяги електричної енергії, виробленої експлуатуючими організаціями ядерних установок (атомних електростанцій).

Платники податку: суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, які здійснюють викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення; скиди забруднюючих речовин безпосередньо у водні об'єкти; розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах, крім розміщення окремих видів відходів як вторинної сировини; утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені); тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк.

Термін подання декларації: протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до контролюючих органів.

Термін сплати декларації: сплачується протягом 10 календарних днів з дати подання декларації.

Мито

База оподаткування: Об'єкт: митна вартість товарів або інших предметів, які переміщуються через митний кордон України або їх кількісні показники.

Мито є непрямим податком, що стягується з товарів, які переміщуються через митний кордон України, тобто ввозяться, вивозяться чи прямують транзитом.

Платник податку: будь-які юридичні або фізичні особи, котрі здійснюють переміщення через митний кордон України товарів або інших предметів, що підлягають оподаткуванню згідно з чинним законодавством.

Термін подання декларації: митна декларація подається органу доходів і зборів, який здійснює митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, протягом 10 робочих днів з дати доставлення цих товарів, транспортних засобів до зазначеного органу.

Термін сплати декларації: у разі ввезення товарів: митні платежі сплачуються платником податків до або на день подання органу доходів і зборів митної декларації для митного оформлення. У разі вивезення товарів: вивізне мито має бути сплачене не пізніше дня прийняття органом доходів і зборів митної декларації для митного оформлення.

Рентна плата

Вид ренти	База оподаткування	Платник податку	Термін подання декларації	Термін сплати декларації
За користування надрами	вартість обсягів видобутих у звітному періоді корисних копалин, які окремо обчислюється для кожного виду корисної копалини для кожної ділянки надр на базових умовах поставки	суб'єкти господарювання, у тому числі громадяни України, іноземці та особи без громадянства, зареєстровані відповідно до закону як підприємці, які набули права користування об'єктом (ділянкою) надр на підставі отриманих спеціальних дозволів на користування надрами в межах конкретних ділянок надр з метою провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, у тому числі під час геологічного вивчення в межах зазначених у таких спеціальних дозволах об'єктах надр.	протягом <u>20 днів</u> , що настає за звітний місяць, у якому такий платник отримав спеціальний дозвіл	протягом <u>10</u> календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації.
За користування надрами в цілях не пов'язаних з видобуванням	<u>Об'єкт:</u> обсяг підземного простору (ділянки) надр: для зберігання природного газу та газоподібних продуктів - активний об'єм зберігання газу в пористих чи тріщинуватих геологічних утвореннях (пластах-колекторах); для зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів - об'єм спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер); для витримання виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції, вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин, зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів.	<u>Платник:</u> юридичні та фізичні особи - суб'єкти господарювання, які використовують у межах території України ділянки надр для: зберігання природного газу, нафти, газоподібних та інших рідких нафтопродуктів; витримання виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції; вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин; зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів; провадження інших видів господарської діяльності.	протягом <u>40 днів</u> , що настає за звітним кварталом.	протягом <u>10</u> календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації.

<p>Збір За користування радіочастотним ресурсом України</p>	<p>Об'єкт: ширина смуги радіочастот, що визначається як частина смуги радіочастот загального користування у відповідному регіоні та зазначена в ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України або в дозволі на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою для технологічних користувачів та користувачів, які користуються радіочастотним ресурсом для розповсюдження телерадіопрограм.</p>	<p>Платник: загальні користувачі радіочастотного ресурсу України, визначені законодавством про радіочастотний ресурс, які користуються радіочастотним ресурсом України в межах виділеної частини смуг радіочастот загального користування на підставі: ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України; ліцензії на мовлення та дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою; дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою, отриманого на підставі договору з власником ліцензії на мовлення; дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою.</p>	<p>протягом 20 днів, що настає за звітним місяцем</p>	<p>протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації</p>
<p>За спеціальне використання води</p>	<p>Об'єкт: фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі, з урахуванням обсягу втрат води в їх системах водопостачання; для потреб гідроенергетики - фактичний обсяг води, що пропускається через турбіни гідроелектростанцій для вироблення електроенергії; для потреб водного транспорту - час використання поверхневих вод вантажним самохідним і несамохідним флотом, що експлуатується, та пасажирським флотом, що експлуатується; для потреб рибництва є фактичний обсяг води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів.</p>	<p>Платники: водокористувачі - суб'єкти господарювання незалежно від форми власності, які використовують воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів та/або від первинних або інших водокористувачів, та використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва</p>	<p>протягом 40 днів, що настає за звітним кварталом</p>	<p>протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації</p>

<p>За спеціальне використання лісових ресурсів</p>	<p>Об'єкт: деревина, заготовлена в порядку рубок головного користування; деревина, заготовлена під час проведення заходів: щодо поліпшення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей та з розчищення лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо; другорядні лісові матеріали (заготівля живиці, пнів); побічні лісові користування (заготівля сіна, випасання худоби); використання корисних властивостей лісів для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних, туристичних і освітньо-виховних цілей та проведення науково-дослідних робіт.</p>	<p>Платники: лісокористувачі - юридичні особи, постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи з джерел їх походження з України або виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, фізичні особи, а також фізичні особи - підприємці, які здійснюють спеціальне використання лісових ресурсів на підставі спеціального дозволу (лісорубного квитка або лісового квитка) або відповідно до умов договору довгострокового тимчасового користування лісами.</p>	<p>протягом 40 днів, що настає за звітним кварталом</p>	<p>протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації.</p>
<p>За транспортування нафти і нафтопродуктів</p>	<p>Об'єкт: для нафти та нафтопродуктів є їх фактичні обсяги, що транспортуються територією України у податковому (звітному) періоді; для аміаку є сума добутків відстаней відповідних маршрутів його транспортування (переміщення), узгоджених між платником рентної плати та замовником на відповідний податковий (звітний) період, на обсяги аміаку, транспортованого (переміщеного) кожним маршрутом транспортування</p>	<p>суб'єкти господарювання, які експлуатують об'єкти магістральних трубопроводів та надають (організують) послуги з транспортування (переміщення) вантажу трубопроводами України</p>	<p>протягом 20 днів, що настає за звітним місяцем</p>	<p>10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації</p>

Податки на майно

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (Базовий період – календарний рік)

Платники: фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Об'єкт: житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Ставки податку: встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, залежно від місця розташування та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Термін подання: платники податку - юридичні особи самостійно **обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року** подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Термін сплати: - фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення; а юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Транспортний податок (Базовий період – календарний рік)

Платники: фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що є об'єктами оподаткування.

Об'єкт: легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Ставка податку: встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль.

Термін подання: Платники податку - юридичні особи самостійно **обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року** подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію з розбивкою річної суми рівними частками **поквартально**.

Термін сплати: фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення; юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації";

Земельний податок (Базовий період 1 січня – 31 грудня 1 року)

Платники: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі.

Об'єкт: земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності.

База оподаткування: нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації; площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Ставка: податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки. Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форм власності).

Термін подання: платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно **обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року** подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік, з розбивкою річної суми рівними частками за **місяцями**.

Терміни сплати: для фізичних осіб – протягом 60 діб після отримання податкового повідомлення; юридичні особи – щомісяця, протягом 30 календарних днів.

Збір за місця для паркування транспортних засобів

Платники: юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

База оподаткування: площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

Ставки збору: встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Термін сплати: сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

Туристичний збір

Платники: громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

Ставка: встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради за кожну добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), у розмірі до 0,5 відсотка - для внутрішнього туризму та до 5 відсотків - для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення.

База: загальна кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі).

Термін подання та сплати: платники збору сплачують суму збору авансовим внеском перед тимчасовим розміщенням у місцях проживання (ночівлі). Податковим агентам, які справляють збір за ставками, у місцях справляння збору та з дотриманням інших вимог, визначених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради. Податкові агенти сплачують збір за своїм місцезнаходженням щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк та відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, або авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому - до 28 (29) включно) на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

1.7. Зміст обліку при адмініструванні податків та зборів підприємств України

Загальні положення щодо обліку платників податків:

1. Облік платників податків ведеться з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за правильністю нарахування, своєчасністю і повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

2. Взяттю на облік або реєстрації у контролюючих органах підлягають всі платники податків.

3. З метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку).

4. Взяття на облік платників податків - юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів здійснюється після їх державної реєстрації чи включення відомостей про них до відповідних державних реєстрів на умовах, що визначаються законодавчими актами України, крім випадків, визначених цим Кодексом, коли органами реєстрації є контролюючі органи або коли проведення державної реєстрації платника податків у відповідному статусі законодавством не передбачається.

5. Всі фізичні особи - платники податків та зборів реєструються у контролюючих органах шляхом включення відомостей про них до Державного реєстру фізичних осіб - платників податків у порядку, визначеному цим Кодексом.

6. Облік платників податків у контролюючих органах ведеться за податковими номерами.

7. Контролюючий орган зазначає податковий номер або серію (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) у всіх свідоцтвах, довідках, в інших документах або повідомленнях, що видаються платнику податків або надсилаються йому.

8. Особливості обліку платників податків за окремими податками, а також окремих категорій платників податків устанавлюються відповідними розділами цього Кодексу.

9. Документи, що подаються платниками податків для взяття на облік у контролюючих органах, перевіряються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, і в разі виявлення помилок або подання недостовірних відомостей повертаються для виправлення. Платники податків, які не подали протягом 5 календарних днів, наступних за днем отримання повернутих документів, виправлених документів для взяття на облік у контролюючих органах або повторно подали такі документи з помилками, несуть відповідальність відповідно до закону.

10. Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, визначаються: порядок обліку платників податків і зборів; перелік документів, які подаються для взяття на облік платників податків, а також порядок подання таких документів; форми заяв, свідоцтв та документів з питань реєстрації та обліку платників податків.

11.Контролюючі органи забезпечують достовірність даних про платників податків в Єдиному банку даних про платників податків - юридичних осіб та Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків, реєстрі платників податку на додану вартість, реєстрі неприбуткових організацій та інших реєстрах, що формуються та ведуться контролюючими органами згідно з цим Кодексом, їх захист від несанкціонованого доступу, оновлення, архівування та відновлення даних.

12. Інформація, що збирається, використовується та формується контролюючими органами у зв'язку з обліком платників податків, вноситься до інформаційних баз даних.

13. З метою постійного забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб інформацією центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, оприлюднює на єдиному державному реєстраційному веб-порталі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців та громадських формувань та власному офіційному веб-сайті дані про взяття на облік як платників податків юридичних осіб, їх відокремлених підрозділів та самозайнятих осіб не пізніше наступного робочого дня після взяття на облік.

14.Для цілей цієї глави датою отримання документів (відомостей, заяв, запитів та інших документів) є:

- для поданих у паперовому вигляді - дата надходження до відповідного контролюючого органу;
- для поданих у електронному вигляді - час та дата надходження такого електронного документа, що зазначені в електронному повідомленні (квитанції), сформованому програмним забезпеченням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у форматі, затвердженому в установленому законодавством порядку.

Якщо документ, поданий у електронному вигляді, надійшов пізніше 16 години робочого (операційного) дня, датою його отримання вважається наступний після нього робочий (операційний) день.

Взяття на облік юридичних осіб та відокремлених підрозділів юридичних осіб

1. Взяття на облік за основним місцем обліку юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків та зборів у контролюючих органах здійснюється на підставі відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, наданих згідно із ЗУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань", у день отримання зазначених відомостей контролюючими органами.

Дані про взяття на облік юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків і зборів у контролюючих органах передаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у день взяття на облік юридичної особи та/або відокремленого підрозділу юридичної особи в порядку, встановленому Міністерством юстиції України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

2.Взяття на облік за основним місцем обліку платників податків - юридичних осіб та відокремлених підрозділів юридичних осіб, для яких законом установлені особливості їх державної реєстрації та які не включаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, здійснюється у день отримання відповідної заяви, яку платник податків зобов'язаний подати у десятиденний строк після державної реєстрації (легалізації, акредитації чи засвідчення факту створення іншим способом).

3.Взяття на облік юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків і зборів у контролюючих органах згідно з ПКУ підтверджується відомостями, оприлюдненими на порталі електронних сервісів відповідно до ЗУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

У разі взяття на облік юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків і зборів у контролюючих органах згідно з ПКУ цим юридичним особам та відокремленим підрозділам юридичних осіб не пізніше наступного робочого дня з дня взяття на облік за основним місцем обліку надсилається (видається) довідка про взяття на облік.

4.Військові частини зобов'язані протягом 10 календарних днів після реєстрації військової частини як суб'єкта господарювання стати на облік у контролюючому органі за місцем своєї дислокації.

5. Нерезиденти (іноземні юридичні компанії, організації), які здійснюють в Україні діяльність через відокремлені підрозділи, у тому числі постійні представництва, або придбавають нерухоме майно або отримують майнові права на таке майно в Україні, або відкривають рахунки в банках України (крім кореспондентських рахунків, що відкриваються банкам-нерезидентам), в інших фінансових установах, у небанківських надавачах платіжних послуг, або відкривають електронні гаманці в емітентах електронних грошей відповідно до статті 64 Закону України "Про платіжні послуги", або набувають право власності на інвестиційний актив, визначений абзацами третім – шостим підпункту "е" підпункту 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 ПКУ, в іншого нерезидента, який не має постійного представництва в Україні, зобов'язані стати на облік у контролюючих органах.

Взяття на облік у контролюючому органі нерезидента здійснюється при настанні першої із подій, визначеної в абзаці першому цього пункту, не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від нерезидента відповідної заяви, яку він зобов'язаний подати:

- у десятиденний строк після акредитації (реєстрації, легалізації) на території України відокремленого підрозділу - до контролюючого органу за місцезнаходженням відокремленого підрозділу;
- до придбання нерухомого майна або отримання майнових прав на таке майно в Україні - до контролюючого органу за місцезнаходженням нерухомого майна;
- до відкриття рахунку/електронного гаманця в Україні - до контролюючого органу за місцезнаходженням установи (відділення) банку, іншої фінансової установи, небанківського надавача платіжних послуг/емітента електронних грошей, в яких відкривається рахунок/електронний гаманець;
- до дати здійснення першої оплати за інвестиційний актив, що придбавається, - до контролюючого органу за місцезнаходженням української юридичної особи, акції, корпоративні права якої формують вартість інвестиційного активу, що є предметом такого правочину.

6. На обліку у контролюючих органах повинні перебувати угоди про розподіл продукції, договори управління майном (крім договорів щодо операцій, визначених у ПКУ) та договори про спільну діяльність на території України без створення юридичних осіб, на які поширюються особливості податкового обліку та оподаткування діяльності за такими договорами (угодами), визначені цим Кодексом.

У контролюючих органах не обліковуються договори про спільну діяльність, на які не поширюються особливості податкового обліку та оподаткування спільної діяльності, визначені цим Кодексом. Кожен учасник таких договорів перебуває на обліку у контролюючих органах та виконує обов'язки платника податків самостійно.

Взяття на облік договору або угоди здійснюється шляхом додаткового взяття на облік управителя майна, учасника договору про спільну діяльність або угоди про розподіл продукції як платника податків - відповідального за утримання та внесення податків до бюджету під час виконання договору або угоди.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, визначає порядок обліку платників податків у контролюючих органах та порядок формування Реєстру великих платників податків на відповідний рік з урахуванням критеріїв, визначених цим Кодексом для великих платників податків.

У разі включення платника податків до Реєстру великих платників податків на нього поширюються особливості, визначені цим Кодексом для великих платників податків.

Облік самозайнятих осіб

1. Взяття на облік фізичних осіб - підприємців (крім тих, що набули статусу електронного резидента (е-резидента) у контролюючих органах здійснюється за податковою адресою на підставі відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців (крім тих, що набули статусу електронного резидента (е-резидента) та громадських формувань, наданих державним реєстратором згідно із ЗУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

2. Облік самозайнятих осіб здійснюється шляхом внесення до Державного реєстру фізичних осіб - платників податків (далі - Державний реєстр) записів про державну реєстрацію або припинення підприємницької діяльності, незалежної професійної діяльності, перереєстрацію, постановку на облік, зняття з обліку, внесення змін стосовно самозайнятої особи, а також вчинення інших дій, які передбачені Порядком обліку платників податків, зборів.

3. Для взяття на облік фізичної особи, яка має намір провадити незалежну професійну діяльність, така особа повинна подати заяву та документи особисто (надіслати рекомендованим листом з описом вкладення) або через уповноважену особу до контролюючого органу за місцем постійного проживання.

4.Контролюючий орган відмовляє в розгляді документів, поданих для взяття на облік особи, яка здійснює незалежну професійну діяльність, у разі:

- наявності обмежень на провадження незалежної професійної діяльності, встановлених законодавством;
- коли документи подані за неналежним місцем обліку;
- коли документи не відповідають встановленим вимогам, подані не в повному обсязі або коли зазначені в різних документах відомості є взаємно невідповідними;
- коли фізична особа вже взята на облік як самозайнята особа;
- неподання для реєстрації особою, яка має намір провадити незалежну професійну діяльність, свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на провадження незалежної професійної діяльності.

Після усунення причин, що були підставою для відмови у взятті на облік самозайнятої особи, фізична особа може повторно подати документи для взяття на облік.

5.Взяття на облік самозайнятої особи здійснюється контролюючим органом у день отримання відповідних відомостей від державного реєстратора (для фізичних осіб - підприємців) або прийняття заяви (для осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність).

Дані про взяття на облік фізичної особи - підприємця передаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у день взяття на облік у порядку, встановленому Міністерством юстиції України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Взяття на облік фізичної особи - підприємця підтверджується відомостями, оприлюдненими на порталі електронних сервісів, відповідно до ЗУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

6.Видача та заміна довідки про взяття на облік платника податків здійснюється безоплатно.

7.Фізичній особі, яка провадить незалежну професійну діяльність, довідка про взяття на облік платника податків видається контролюючим органом із зазначенням строку, якщо такий строк вказаний у свідоцтві про реєстрацію чи іншому документі (дозволі, сертифікаті тощо), що підтверджує право фізичної особи на провадження незалежної професійної діяльності.

8.Довідка про взяття на облік самозайнятої особи втрачає чинність з моменту виникнення змін у даних про фізичну особу, які зазначаються у такій довідці, та підлягає заміні у контролюючому органі.

9.Якщо фізична особа зареєстрована як підприємець та при цьому така особа провадить незалежну професійну діяльність, така фізична особа обліковується у контролюючих органах як фізична особа - підприємець з ознакою провадження незалежної професійної діяльності.

10.Внесення до Державного реєстру запису про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця чи незалежної професійної діяльності фізичної особи здійснюється у разі:

- внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця - з дати державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;
- припинення або зупинення незалежної професійної діяльності або зміни організаційної форми відповідної діяльності з незалежної (індивідуальної) на іншу - з дати прийняття уповноваженим органом відповідного рішення або іншої дати, визначеної законом, що регулює реєстрацію відповідної незалежної професійної діяльності, датою припинення, зупинення або зміни організаційної форми відповідної діяльності з незалежної (індивідуальної) на іншу;
- закінчення строку дії свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо) - з дати закінчення такого строку;
- анулювання чи скасування згідно із законодавством свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на провадження незалежної професійної діяльності, або скасування реєстраційної дії щодо державної реєстрації фізичної особи підприємцем - з дати такого анулювання чи скасування.

Державна реєстрація (реєстрація) припинення підприємницької чи незалежної професійної діяльності фізичної особи або внесення до Державного реєстру запису про припинення такої діяльності фізичною особою не припиняє її зобов'язань, що виникли під час провадження підприємницької чи незалежної професійної діяльності, та не змінює строків, порядків виконання таких зобов'язань та застосування штрафних санкцій і нарахування пені за їх невиконання.

У разі якщо після внесення до Державного реєстру запису про припинення підприємницької чи незалежної професійної діяльності фізична особа продовжує провадити таку діяльність, вважається, що вона розпочала таку діяльність без взяття її на облік як самозайнятої особи.

Внесення змін до облікових даних платників податків, крім фізичних осіб, які не зареєстровані підприємцями та не провадять незалежну професійну діяльність

Підставами для внесення змін до облікових даних платників податків є:

- інформація органів державної реєстрації;
- інформація банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг про відкриття (закриття) рахунків платників податків та інформація емітентів електронних грошей про відкриття (закриття) електронних гаманців платників податків;
- документально підтверджена інформація, що надається платниками податків;
- інформація суб'єктів інформаційного обміну, уповноважених вчиняти будь-які реєстраційні дії стосовно платника податків;
- рішення суду, що набрало законної сили;
- дані перевірок платників податків.

Внесення змін до облікових даних платників податків здійснюється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У разі проведення державної реєстрації зміни місцезнаходження або місця проживання платника податків, внаслідок якої змінюється контролюючий орган, в якому на обліку перебуває платник податків, а також у разі зміни податкової адреси платника податків, контролюючими органами за попереднім та новим місцезнаходженням (місцем проживання) платника податків проводяться процедури відповідно зняття з обліку/взяття на облік такого платника податків.

Підставою для зняття з обліку платника податків в одному контролюючому органі і взяття на облік в іншому є надходження хоча б до одного з цих органів даних, що свідчать про належну державну реєстрацію таких змін органами державної реєстрації.

У такому разі платник податків, зобов'язаний подати контролюючому органу за новим місцезнаходженням відповідну заяву у десятиденний строк від дня реєстрації зміни місцезнаходження (місця проживання) згідно з порядком обліку платників податків. У разі неподання такої заяви протягом 10 календарних днів платник податків або посадові особи платника податків несуть відповідальність відповідно до закону.

Платники податків - юридичні особи та їх відокремлені підрозділи зобов'язані подати контролюючому органу відомості стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтерського та/або податкового обліку юридичної особи, її відокремлених підрозділів, у 10-денний строк з дня взяття на облік чи виникнення змін у облікових даних платників податків, шляхом подання заяви у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Відповідальність за неподання такої інформації визначається цим Кодексом.

У разі виникнення змін у даних або внесення змін до документів, що подаються для взяття на облік згідно з цією главою, крім змін, які вносяться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, та змін, про які платник податків повідомив за основним місцем обліку, платник податків зобов'язаний подати контролюючому органу, в якому він обліковується, уточнені документи протягом 10 календарних днів з дня внесення змін до зазначених документів.

Підстави та порядок зняття з обліку у контролюючих органах юридичних осіб, їх відокремлених підрозділів та самозайнятих осіб:

1.повідомлення чи документальне підтвердження державного реєстратора чи іншого органу державної реєстрації про проведення державної реєстрації припинення юридичної особи, відокремленого підрозділу юридичної особи;

2. наявність хоча б однієї з підстав, визначених пунктом 65.10 статті 65 цього Кодексу для самозайнятої особи.

1. Контролюючі органи в установленому законом порядку мають право звертатися до суду про винесення судового рішення щодо:

- припинення юридичних осіб або підприємницької діяльності фізичних осіб - підприємців;
- скасування державної реєстрації припинення юридичних осіб або підприємницької діяльності фізичних осіб - підприємців;
- скасування державної реєстрації змін до установчих документів.

2. У разі припинення юридичної особи її відокремлені підрозділи підлягають зняттю з обліку в контролюючих органах.

Порядок зняття з обліку у контролюючих органах юридичних осіб, їх відокремлених підрозділів та самозайнятих осіб встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику

3. Договори про спільну діяльність, договори управління майном та угоди про розподіл продукції знімаються з обліку у контролюючих органах після їх припинення, розірвання, закінчення строку дії чи після досягнення мети, для якої вони були укладені, визнання їх недійсними у судовому порядку, а також у разі втрати ознак платника податку, які визначені цим Кодексом.

4. Нерезиденти, знімаються з обліку у контролюючих органах після відчуження нерухомого майна та/або закриття всіх рахунків/електронних гаманців у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей та/або закриття на території України відокремлених підрозділів, у тому числі постійних представництв, за умови відсутності на території України інших об'єктів оподаткування та об'єктів, пов'язаних з оподаткуванням.

Порядок зняття з обліку нерезидентів у контролюючих органах встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У разі анулювання реєстрації особи-нерезидента як платника податку на додану одночасно автоматично здійснюється зняття з обліку такої особи-нерезидента.

Інформація, що подається для обліку платників податків органами державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності та іншими органами

Технічний адміністратор Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань в день проведення реєстраційної дії повинен передати до інформаційних систем контролюючих органів відомості, документи, запити, передбачені ЗУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

Органи, що ведуть облік або реєстрацію рухомого майна та інших активів, які є об'єктом оподаткування, зобов'язані повідомляти про власників та/або користувачів такого рухомого майна та інших активів, розміщених на відповідній території, або про транспортні засоби, зареєстровані у цих органах, та їх власників контролюючі органи за своїм місцезнаходженням щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця. Порядок такого повідомлення встановлює Кабінет Міністрів України.

Державні органи повинні подавати контролюючим органам іншу інформацію у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими нормативно-правовими актами України.

Державний реєстр фізичних осіб - платників податків

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, формує та веде Державний реєстр фізичних осіб - платників податків (далі - Державний реєстр).

До Державного реєстру вноситься інформація про осіб, які є:

- громадянами України;
- іноземцями та особами без громадянства, які постійно проживають в Україні;
- іноземцями та особами без громадянства, які не мають постійного місця проживання в Україні, але відповідно до законодавства зобов'язані сплачувати податки в Україні або є засновниками юридичних осіб, створених на території України, або набули статусу електронного резидента (e-резидента).

Облік фізичних осіб - платників податків, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган, ведеться в окремому реєстрі Державного реєстру за прізвищем, ім'ям, по батькові та серією і номером паспорта без використання реєстраційного номера облікової картки.

До облікової картки фізичної особи - платника податків та повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) вноситься така інформація:

- прізвище, ім'я та по батькові;
- дата народження;
- місце народження (країна, область, район, населений пункт);
- місце проживання, а для іноземних громадян - також громадянство;
- серія, номер свідоцтва про народження, паспорта (аналогічні дані іншого документа, що посвідчує особу), ким і коли виданий;
- унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (у разі внесення інформації про особу до Єдиного державного демографічного реєстру).

До інформаційної бази Державного реєстру включаються такі дані про фізичних осіб:

- джерела отримання доходів;
- об'єкти оподаткування;
- сума нарахованих та/або отриманих доходів;
- сума нарахованих та/або сплачених податків;
- інформація про податкову знижку та податкові пільги платника податків;
- унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі на підставі даних розпорядника такого реєстру, наданих у порядку інформаційної взаємодії відповідно до законодавства.

До Державного реєстру вносяться відомості про державну реєстрацію, реєстрацію та взяття на облік фізичних осіб - підприємців і осіб, які провадять незалежну професійну діяльність. Такі відомості включають:

- дати, номери записів, свідоцтв та інших документів, а також підстави державної реєстрації, реєстрації та взяття на облік, припинення підприємницької чи незалежної професійної діяльності, інші реєстраційні дані;
- інформацію про державну реєстрацію, реєстрацію та взяття на облік змін у даних про особу, заміну чи продовження дії довідок про взяття на облік;
- місце провадження діяльності, телефони та іншу додаткову інформацію для зв'язку з фізичною особою - підприємцем чи особою, яка здійснює незалежну професійну діяльність;
- види діяльності;
- громадянство та номер, що використовується під час оподаткування в країні громадянства, - для іноземців;
- системи оподаткування із зазначенням періодів її дії.

Фізична особа - платник податків незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), для якої раніше не формувалася облікова картка платника податків та яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через законного представника чи уповноважену особу подати відповідному контролюючому органу облікову картку фізичної особи - платника податків, яка є водночас заявою для реєстрації в Державному реєстрі, та пред'явити документ, що посвідчує особу.

Органи державної реєстрації актів цивільного стану, органи, що здійснюють реєстрацію фізичних осіб зобов'язані подавати відповідним контролюючим органам інформацію щодо зміни даних, які включаються до облікової картки фізичної особи - платника податків, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця.

Фізичні особи - платники податків зобов'язані подавати контролюючим органам відомості про зміну даних, які вносяться до облікової картки або повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і мають відмітку у паспорті), протягом місяця з дня виникнення таких змін шляхом подання відповідної заяви за формою та у порядку, визначеними центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Про проведення державної реєстрації фізичної особи - платника податків у Державному реєстрі та внесення змін до даних, які містяться у Державному реєстрі, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, інформує територіальний орган:

- за місцем обліку фізичної особи;
- за місцем проживання фізичної особи;
- за місцем отримання доходів чи місцезнаходженням іншого об'єкта оподаткування фізичної особи.

За зверненням платника податків, його законного представника або уповноваженої особи контролюючий орган видає документ, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі, крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті.

Контролюючим органом за місцем проживання фізичної особи - платника податків на прохання такої особи до паспорта можуть бути внесені (сьома, восьма або дев'ята сторінки) дані про реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру.

У разі виявлення недостовірних даних або помилок у поданій обліковій картці або повідомленні (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) фізичній особі може бути відмовлено у реєстрації та/або внесенні відмітки до паспорта або продовжено строк реєстрації.

Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) використовуються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи Національний банк України, банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, біржі, особами, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичними особами - підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків

Документи, пов'язані з проведенням операцій, які не мають реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії (за наявності) та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), вважаються оформленими з порушенням вимог законодавства України.

Контролюючий орган зазначає реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) у всіх повідомленнях, що надсилаються йому.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, самозайняті особи, податкові агенти подають безоплатно в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, контролюючим органам за своїм місцезнаходженням або централізовано в електронному вигляді (для органів виконавчої влади) інформацію про фізичних осіб, що пов'язана з реєстрацією таких осіб як платників податків, нарахуванням, сплатою податків і контролем за дотриманням податкового законодавства України, із зазначенням реєстраційних номерів облікових карток платника податків або серії (за наявності) та номера паспорта (для фізичних осіб, які мають відмітку у паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта).

Державний реєстр фізичних осіб - платників податків формується на основі Державного реєстру фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів. Обліковим карткам фізичних осіб, які на момент набрання чинності цим Кодексом зареєстровані у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів, присвоюються номери, що відповідають ідентифікаційним номерам платників податків - фізичних осіб. Документи про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів, видані контролюючими органами у порядку, визначеному законодавством, що діяло до набрання чинності цим Кодексом, вважаються дійсними для всіх випадків, передбачених для використання реєстраційних номерів облікових карток фізичних осіб, не підлягають обов'язковій заміні та є такими, що засвідчують реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків.

1.8. Розвиток підприємницької діяльності та оподаткування при інтеграції економіки України та ЄС

Відповідно до положень статті 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Україною і Європейським Співтовариством та їх державами-членами, яка підписана від імені України 14 червня 1994 року та набула чинності у березні 1998 року, Україна взяла на себе зобов'язання вживати заходів для забезпечення того, щоб національне законодавство поступово було приведенне у відповідність до законодавства Європейського Співтовариства, що є важливою умовою для зміцнення економічних зв'язків між Сторонами.

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС полягає у зближенні із сучасною європейською системою права, що забезпечить економічний розвиток держави, розвиток підприємницької активності і сприятиме поступовому зростанню добробуту громадян та приведення його до рівня, що склався у державах-членах ЄС.

В процесі адаптації законодавства України до ЄС передбачається вирішення наступних завдань:

- здійснення правового забезпечення інтеграції України до ЄС;
- аналіз чинного законодавства України щодо відповідності нормам ЄС;
- підготовка пропозицій щодо розробки проектів змін або доповнень до нормативно-правових актів України або прийняття нових законодавчих актів;
- обґрунтування найбільш прийнятних шляхів адаптації законодавства України до законодавства ЄС та аналіз наслідків внесення відповідних змін до чинного законодавства;
- забезпечення належного рівня підготовки проектів нормативно-правових актів України з метою гармонізації із законодавством ЄС;
- проведення серії консультацій з міжнародними експертами з питань використання юридичної термінології в законодавстві ЄС та впровадження їх в законодавство України;
- організація роботи з наукового дослідження процесів уніфікації та гармонізації європейського права в державах-членах ЄС.

У 2004 році було прийнято ЗУ «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» у якому розписано план та послідовність дій, які має виконати Україна для адаптації законодавства до норм та правил ЄС.

У продовж 2003 та 2013 років активно вносились зміни у законодавство України, щодо оподаткування підприємт різними податками, створювались нові законодавчі акти та вносились зміни до ПКУ.

У 2014 році Україна почала активніше співпрацювати з ЄС та переорієнтовувати свій експорт. У 2014 році відбулось значне скорочення експорту загалом. Після переорієнтації на інші ринки лише окремим галузям промисловості (сільське господарство, легка, електротехнічна та оптична) вдалося значно збільшити обсяги експорту, оскільки вони зуміли залучити інвестиції.

Також виграв і аграрний сектор. Попри поширені уявлення, український сектор сільськогосподарської продукції не створив великого виклику для Європейського Союзу. Річ у тім, що ступінь технологічної складності експортованої Україною агропродукції переважно є нижчим, ніж у тої продукції, що її виробляють компанії у ЄС.

У 2022 році ЄС став для України головним торговим партнером, на якого приходиться понад 55% взаємного товарообігу. Зараз нам важливо підтримати темп розвитку торгівлі і продовжити дію автономних торгових заходів у вигляді повного скасування мит, а також продовжити угоди по автомобільних дозволах.

Відкритість торгівлі між Україною та Європейським Союзом і інтеграція до внутрішнього ринку ЄС – це ключ до збереження української економіки в умовах війни та швидкого економічного відновлення.

Україна та ЄС підписали домовленості, щодо експорту товарів, але для

Україна та ЄС підписали ряд домовленостей, але для їх виконання та експорту якісних товарів необхідно вжити додаткових заходів. Відповідно, для українського уряду пріоритетними мають стати такі цілі:

1.Остаточне скасування торговельних бар'єрів. Пріоритетом для уряду має стати адвокування повного скасування бар'єрів у торгівлі між Україною та ЄС, або продовження терміну, на який вони скасовані. В умовах загального погіршення економічної ситуації це допоможе українським виробникам швидше відновитися від наслідків війни та почати нарощувати обсяги торгівлі з Європейським Союзом.

2.Збільшення показника технологічної складності експорту. Уряду слід розробити загальнонаціональну програму для стимулювання збільшення частки експорту з високим ступенем технологічної складності, а також побудови екосистеми підтримки експорту. Конкурентоздатність продукції, яка має вищу технологічну складність, також буде вищою.

3.Транспозиція вимог права ЄС у національне законодавство. Угода про Асоціацію ставила на меті наближення національного законодавства до права ЄС. Втім, процес вступу вимагає переходу на вимоги та стандарти Європейського Союзу. Такий перехід дозволить нарешті запуснути "промисловий безвіз", а також сприятиме скасуванню нетарифних технічних бар'єрів у торгівлі. У результаті національні виробники матимуть більший доступ до ринків ЄС, а також матимуть вищу конкурентоздатність для оперування на цих ринках.

4.Розвиток людського капіталу. Усі шляхи економічного розвитку залежать від ступеня розвиненості людського капіталу країни. Для того щоб підвищити свою конкурентоздатність на європейських ринках та могли збільшувати обсяги торгівлі товарами і послугами, Україна має запуснути програми підвищення кваліфікації та перекваліфікації, а також працювати над залученням талантів з-за кордону. Вже зараз необхідно займатися підготовкою молоді до конкуренції на ринках ЄС, у тому числі за допомогою реалізації програм обміну.

5.Стимулювання залучення інвестицій. Надважливим є збільшення потоку прямих іноземних інвестицій в Україну, в тому числі шляхом залучення на український ринок більшої кількості транснаціональних корпорацій. Важливою складовою цього процесу є також перезапуск ринків капіталу, а також підтримка сектора інновацій, що зробить Україну більш привабливою для інвестицій.

1.9. Податкова система зарубіжних країн

В становленні податкової системи ЄС можна виділити чотири основних етапи, починаючи з ХІХ століття. За цей час вона постійно змінювалася, удосконалювалася та набула певних особливостей. Зі створенням ЄС (Маастрихтський договір підписаний у 1992 р. і введений в дію у 1993 році), поглиблення європейської економічної інтеграції закономірно обумовили розвиток концепції міждержавної податкової гармонізації, що передбачає розробку загальної стратегії країн у сфері оподаткування на відповідному етапі інтеграційної взаємодії, координацію податкової політики, систематизацію та уніфікацію окремих податків і податкових систем країн, що входять до складу міжнародних регіональних об'єднань.

Маастрихтським договором також визначені основні положення країн ЄС щодо уніфікації непрямих податків: ПДВ сплачується в країні походження, єдність основної ставки ПДВ (не менше 15%) та пільгової (не менше 5%), обмежене коло товарів, яке може бути звільнено від сплати ПДВ (переважно соціального призначення); уніфікація акцизів - на деякі товари (чай, сіль, цукор) відмінені, на інші (включаючи каву) встановлені єдині ставки. Також гармонізовані правила визначення оподатковуваного прибутку, зокрема, в частині амортизації, системи консолідованої звітності, звітного періоду – один рік, інвестиційних пільг.

На сьогодні, враховуючи специфіку бюджетно-податкової політики та систем оподаткування кожної країни, в ЄС відмовились від створення єдиної податкової системи. Замість цього було вирішено привести законодавства країн – членів ЄС з питань оподаткування у відповідність Договору про ЄС та дотримання певних принципів: пропорційності, субсидіарності, одноголосності, податкової недискримінації та нейтральності оподаткування

Естонія

Естонія має найкращий податковий кодекс за оцінками Організації економічного співробітництва та розвитку, і відповідного Міжнародного індексу податкової конкурентоспроможності за 2021 рік. Його найвищий результат зумовлений чотирма позитивними рисами податкової системи Естонії. По-перше, він має 20-відсоткову ставку податку на прибуток підприємств, яка застосовується лише до розподіленого прибутку. По-друге, він має фіксований 20-відсотковий податок на доходи фізичних осіб, який не поширюється на доходи від дивідендів. По-третє, податок на майно застосовується лише до вартості землі, а не до вартості нерухомого майна чи капіталу. Нарешті, вона має територіальну систему оподаткування, яка звільняє 100 відсотків іноземних прибутків, отриманих вітчизняними корпораціями, від національного оподаткування з незначними обмеженнями.

Податок на прибуток : становить 20%.

Соціальний податок: ставка соціального податку становить 33% (20% на соціальне забезпечення та 13% на медичне страхування). Окрім соціального податку, із загальної заробітної плати необхідно сплатити податок на страхування на випадок безробіття за ставкою 1,6% (утримується із зарплати працівника). Це податок для роботодавця: він базується на фактичному валовому доході.

Податок на додану вартість: ставка податку на додану вартість/податку з продажу в Естонії становить 20%. Також, є знижена ставка ПДВ в 9% (книги, фармацевтичні препарати). Ставка ПДВ на експорт товарів і певних послуг закордон становить 0%.

Німеччина

Однією з особливостей німецького фіскального законодавства є те, що воно передбачає формування трирівневої структури надходжень до держбюджету: рівень комун, земельний і федеральний рівні.

Податкова система Німеччини є прогресивною. Розмір відрахувань – величина, похідна не тільки від обсягу доходів, але і від рівня добробуту окремо взятого регіону. За рахунок більш високих податків в розвинених землях, наприклад Баварії, уряд дотує економіку менш успішних членів федерації, зокрема, Саксонію.

Податки розділяються на такі групи: загальні (надходять у бюджети різних рівнів); федеральні; земельні; общинні (місцеві).

Загальні податки: прибутковий; корпоративний; на додану вартість; на доходи від капіталу.

Федеральні: акцизи на нафтопродукти; тютюнові та спиртогорілчані вироби; страховий податок.

Земельні: податок із власників автомобілів; майновий; на спадщину і дарування; акциз на пивну продукцію.

Общинні (місцеві): промисловий податок і податок на майно.

Податковий клас, присвоєний платникові, визначає суму грошових коштів, яку йому доведеться перерахувати до держбюджету у вигляді податків. Ця характеристика також впливає на розмір багатьох соціальних виплат, в тому числі і допомоги по безробіттю.

Клас (Steuerklassen)	Кому присвоюється
I	<ul style="list-style-type: none"> · Неодруженим чоловікам і незаміжнім жінкам; · людям, які уклали шлюб, але тривалий термін проживають в різних країнах або разом за межами ФРН; · вдовцям /вдовам; · людям, що розірвали шлюб.
II	<ul style="list-style-type: none"> · Один з батьків дитини є одинаком.
III	<ul style="list-style-type: none"> · Людям, котрі перебувають в офіційному/ цивільному шлюбі і один з членів подружжя веде трудову діяльність, а інший не працює; · овдовілі люди.
IV	<ul style="list-style-type: none"> · Одружені, які мають приблизно однаковий дохід.
V	<ul style="list-style-type: none"> · Одружені, але один з осіб подружжя має менший дохід.
VI	<ul style="list-style-type: none"> · Особам, які ведуть трудову діяльність на декількох підприємствах.

Більшість нерезидентів підпадають під податкові групи I або II. Якщо обидва подружжя працюють в Німеччині, можна використовувати податкову групу IV. Наявність податкових класів за соціальною ознакою створює додаткові можливості користування пільгами шляхом переходу з класу в клас.

Податок на прибуток: 14% - при розмірі зарплати в діапазоні 9 169-13 966 євро; 24% - при доході 13 967-54 949 євро; 42% - коли дохід від 54 950 до 260 532 євро; 45% - при зарплаті понад 260 532 євро.

Соціальний податок: обов'язкове медстрахування – 14,6%; - · обов'язкове пенсійне страхування – 18,6%; - · обов'язкове страхування на випадок потреби в догляді – 3,05%.

Податок на додану вартість: 7% або 19% залежно від виду товару.

Специфічні податки, які діють у Німеччині:

Податок на радіо: Кожне домогосподарство зобов'язане оплатити даний податок у розмірі 17,50 євро/міс. Причому ролі не грає фактична наявність радіо або телевізора. Зібрані кошти спрямовуються на фінансування безкоштовних німецьких теле- і радіо-мовних каналів.

Податок на домашніх тварин: Його розмір коливається в широкому діапазоні від 30 до 700 євро. Гроші йдуть на облаштування інфраструктури, що забезпечує нормальне життя домашніх вихованців, починаючи від введення в експлуатацію муніципальних ветеринарних клінік, включаючи створення майданчиків для вигулу/ навчання.

Церковний податок: у Баден-Вюртемберзі та Баварії податок дорівнює 8%, а у всіх інших німецьких землях - 9%.

Франція

Податкова служба Франції знаходиться в складі Міністерства економіки, фінансів і бюджету. Адмініструванням податків займається Головне податкове управління та Головне управління мита та інших надходжень.

Від інших країн Західної Європи національна податкова система Франції вирізняється лише деякими особливостями.

По-перше, для Франції властиві високі соціальні податки – платежі та внески у фонди соціального призначення (понад 40% загальної суми обов'язкових платежів і податків у порівнянні з близько 30% в середньому по країнах ЄС).

По-друге, структура французької податкової системи історично склалася таким чином, що фіскальне значення непрямого оподаткування (податків на споживання) у загальній сумі державних доходів перевищують долю прямих. Не випадково, адже саме Франція – Батьківщина податку на додану вартість.

По-третє, в основі бюджетного процесу знаходиться принцип пріоритету ресурсів. На відміну від багатьох інших країн, це означає затвердження парламентом спочатку доходної частини бюджету, а потім видаткової.

По-четверте, всупереч давній традиції централізованого управління з початку 80-х років Уряд проводить політику децентралізації, що полягає в розширенні прав місцевих органів самоврядування і супроводжується відповідним перерозподілом податкових надходжень.

По-п'яте, відповідно до вимог уніфікації податкових систем в рамках Європейського Союзу протягом останнього десятиліття спостерігається зниження ставок оподаткування з одночасним розширенням податкової бази за рахунок скасування пільг.

Загалом податки та збори у Франції становлять близько 90% дохідної частини бюджету.

Податок на прибуток: 0% - при розмірі річного прибутку менше 10 225 євро; 11% - при розмірі річного прибутку в діапазоні 10 226 – 26 070 євро; 30% - при розмірі річного прибутку в діапазоні 26 071– 74 545 євро; 41% - при розмірі річного прибутку в діапазоні 74 546 – 160 336 євро; 45% - при розмірі річного прибутку більше 160 337 євро.

Нерезиденти, зазвичай, сплачують податок на свої доходи, отримані у Франції, за мінімальною ставкою 20%, а для доходів, що перевищують цей поріг – 30%. Штраф за недотримання терміну сягає розміру 10% від суми податкового рахунку.

Прибутковий податок справляється із осіб, дохід яких перевищує неоподатковуваний мінімум за шестирозрядною прогресивною шкалою. Одна з особливостей французького прибуткового оподаткування полягає в системі так званих коефіцієнтів. Самотні платники без дітей мають коефіцієнт 1, подружжя без дітей – 2, подружжя з однією дитиною – 2,5, з двома дітьми – 3 і т. д. Податок розраховується в такому порядку: загальну суму доходу ділять на відповідний коефіцієнт, вираховують податок за ставкою, передбаченою для даної класифікації доходів, а одержану суму множать на той самий коефіцієнт. Наприклад, якщо сім'я має коефіцієнт 3 і дохід 300 тис. євро, то визначають податок на 100 тис., й одержаний оклад податку збільшують у три рази.

Соціальний податок: понад 40% від доходу.

Податок на додану вартість: Стандартна ставка ПДВ у Франції становить 20%. Однак у Франції існують знижені ставки ПДВ для деяких фармацевтичних препаратів, громадського транспорту, готелів, ресторанів і квитків на спортивні/культурні заходи (10%), продуктів харчування та книг (5,5%), а також телевізійних ліцензій і газет (2%).

Дорогі студенти, яку ви маєте думку, щодо податкової системи в Україні ознайомившись з прикладами податкових систем в інших державах? Можливості змін та вдосконалення?

**Дякую за увагу. Можливо у
когось виникли питання, щодо
опрацьованих матеріалів?**